

LASKAVOLE

autor **Petr Kolečko** / režie **Tomáš Svoboda** / dramaturgie **Petr Kolečko** /
hudba **Karel Albrecht** / výprava **Nikola Tempír** a **Anna Forstová**

premiéra 9. 9. 2011 — Divadlo loutek Ostrava

Osoby a obsazení —

Kapela Zadrženy chcaní: Tequila (bubenice) **Kateřina Krejčí** /
Debil (kytarista) **Jan Vápeník** / Sádlo (basák) **Norbert Lichý**

Kapela Koloušci: Etién (zpěvák) **Ondřej Brett** /
Doly (klávesák) **Michal Sedláček** / Ricardo (kytarista) **Lukáš Melník** /
Lucka, sestra Tequily **Zdena Przebíndová** / Vločka (puďl) **Tomáš Dastlík** /
různé zaměnitelné patnáctky **Pavla Gajdošiková** a **Tereza Vilišová** /
Ben (manager) **Dušan Urban**

Rozhovor s režisérem Tomášem Svobodou

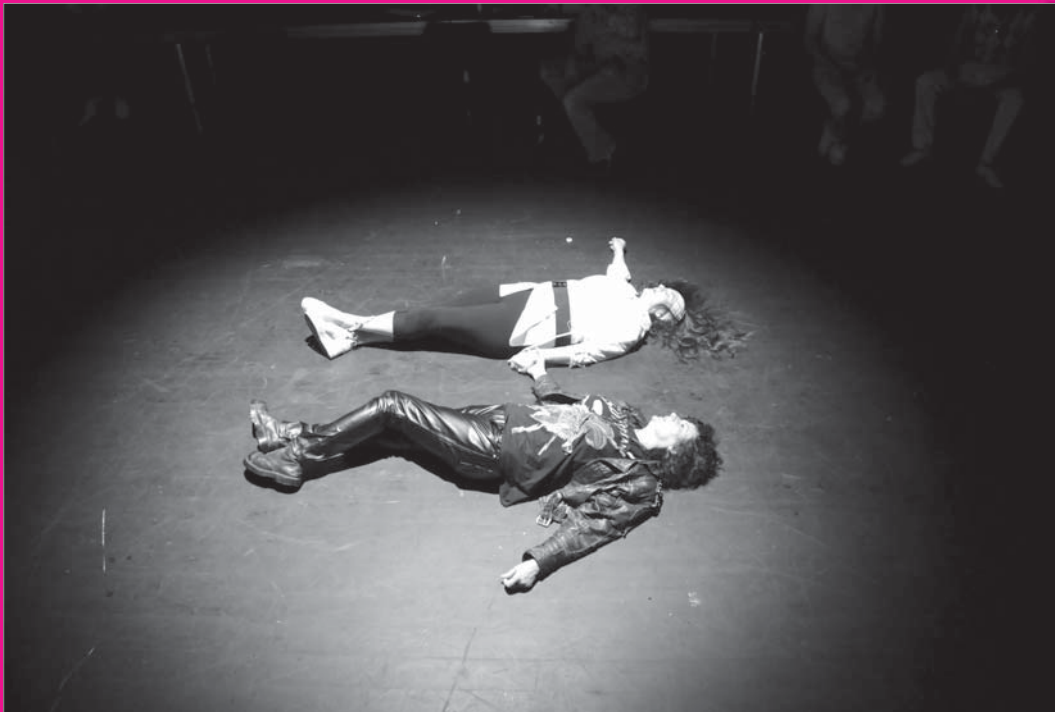
Oproti původnímu textu hry došlo ke generačnímu posunu. O čem je *Láska, vole* dnes? Téma zůstalo je to o lásce. Jen s malou drobnou změnou, že dívkám není něco přes dvacet, ale něco přes padesát. Není to o gerontofilii a ani o jiných úchylnkách, je to o lásce, která je jenom divná. Ale pořád je to láska.

Vím, že pro Tebe je text jen odrazovým můstkem. Jak probíhalo zkoušení? Jako vždycky. Mám před sebou nějaký text, o kterém si myslím, že to bude sranda a snažíme se, aby to byla sranda i před divákama. Ona se ta režie ve všech rozhovorech hodně přeceňuje. Já si myslím, že je důležitý udělat pohodu na zkoušce a nepřekážet tomu, aby byli herci dobří.

Před rokem jsi tady režíroval *Pornohvězdy* a teď je to *Láska, vole*, opět v dramaturgii Petra Kolečka. Budou mít inscenace, kromě tvůrců, ještě něco společného? Nevím. Kromě autora, režiséra a některých herců to bude asi nějaký styl, kterej se nám s Brkem (P. Kolečko) líbí. To si přečtem v kritikách do jakých souvislostí jsme obě inscenace vložili.

Ovlivňuje Tvou režii nějak město, ve kterém zkoušíš inscenaci? Město moc ne. Atmosféra v divadle, lidi v divadle, ale město je mi úplně jedno. Mně už vlastně strašně vadí ty kecy o tom, jak je Ostrava specifická a jak je to super. Prdlajs. Jsou tady vožralí lidi, který se k sobě chovaj příšerně. Auto ti na přechodu nezastaví a sjetejch lidí jsem napočítal dneska pět.

Úprava textu pro DPB *Láska, vole*

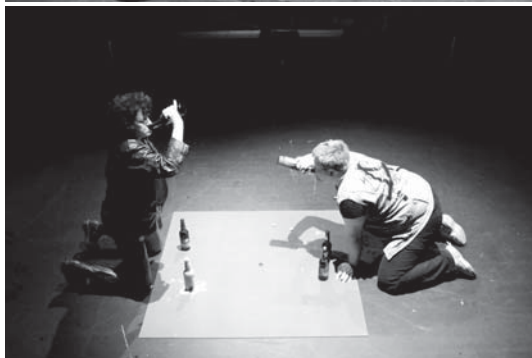
Krok dramaturgie Divadla Petra Bezruče uvést mou *Lásku vole* nás s Tomášem Svobodou docela překvapil. Na druhou stranu Martin Františák je, jak známo, starý pankáč, takže mu mohlo být to téma blízké. A to natolik, že se ani moc netrápil tím, že *Láska vole* byla napsaná na tělo absolventskému ročníku DAMU v roce 2007. Tedy lidem, kterým bylo všem 24 let.

Když si Tomáš Svoboda zamyšleně třel svou bradku a já si stejně zamyšleně třel tři chlupy na bradě a přemýšleli jsme o tom, jak hrát *Lásku vole* s vícegneračním souborem profesionálního divadla, nakonec nás napadlo, že všechny postavy punkové kapely nejen ztvární herci střední generace, ale že se tyto postavy na střední věk i přepíšou v samotném textu. V úpravě *Láska, vole* tak k původnímu konfliktu ve hře mezi „šampóny“ a „pankáči“ přibývá ještě střet generační. A podobně se i trochu mění pohled na nyní pětáctyřicetiletou bubenici Tequila, která se údery do blan bubnů snaží vyplašit neodbytný cit lásky.

Otázkou však stále zůstává, kolik je pudlovi...

Petr Kolečko

Láska vole v pražském divadle DISK

Láska vole je jedním z hrstky studentských činoherních textů, které byly uvedeny jako absolventské inscenace na pražské DAMU. Vedle *Lásky vole* se za posledních 15 let podařilo dostat na prkna DISKU jako absolventskému titulu katedry činohry již jen jedné studentské hře, kterou byla *Pastička* Markéty Bláhové-Bidlasové, jež je dodnes řazena mezi nejlepší české původní hry poslední doby vůbec.

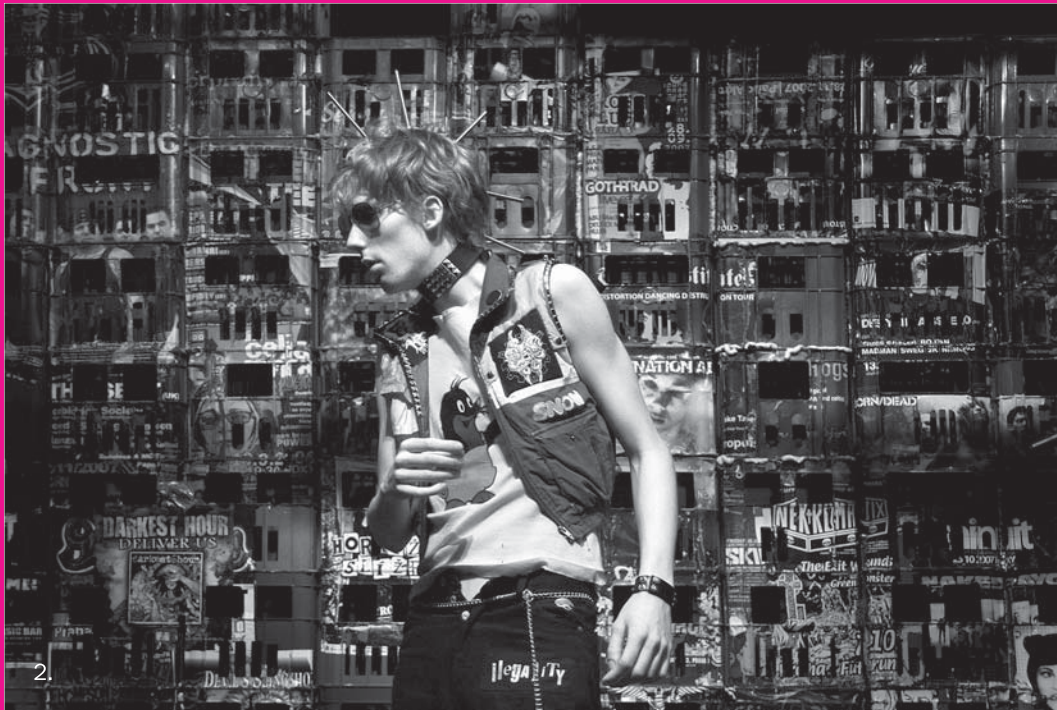
Uvádění textů studentů v rámci absolventských inscenací v DISKU je stále na katedře činohry určitým tabu. *Láska vole* toto tabu v prosinci roku 2007 prolomila především díky „benevolenci“ ročníkových pedagogů Darii Ullrichové a Jana Nebeského a také velké víře tehdejšího ročníku DISKU v autorské divadlo.

Očima dramaturga pražské *Lásky vole* Jana Tošovského (dnes dramaturga divadla F. X. Šaldy v Liberci):

Láska vole jako absolventská inscenace v DISKU byla především o energii, o dravé drzosti a chuti do toho jít. Převážně většině z nás bylo tehdy lehce přes dvacet (když už nic, tak aspoň mentálně), takže jsme měli pocit, že punkovou inscenací o punkové skupině měníme svět, a nejenom ten divadelní. Určitě to tak i bylo – třeba aspoň pro toho pána, který přišel nejméně pětkrát a jehož hýkavý smích jsme si zvykli slyšet tu zprava, tu zleva, tu z prvních řad, tu naopak až ze samé periferie hlediště. A nic na tom nemění fakt, že jsem si později vyslechl názory, že šlo v podstatě o klasickou (byť vcelku kvalitní) inscenaci v podstatě klasického (byť vcelku kvalitního) textu. Co by ne – že je Jan Frič (režisér tehdejší inscenace) kvalitní režisér, už napsali snad i v Divadelních novinách. A že Petr Kolečko opravdu umí psát, už ví dnes celý národ, a ne jen pár jeho spolužáků a pedagogů. Dva budoucí klasikové.

Láska vole byla pro nás především o lásce – nás spolužáků k sobě vzájemně, ale taky o naší společné lásce k divadlu, punku a pivu. Svět nakonec přece jen nezměnila. Ale věřím, že pro těch několik tisíc

diváků, kteří ji onehdy v DISKU či na festivalech viděli, zůstává přinejmenším radostnou vzpomínkou, která pobaví i po (třech) letech. Vole.

Jana Machalická 25.2. 2008 napsala v Lidových novinách o pražské inscenaci hry *Láska vole mimo jiné toto:* ... *Láska vole* ale určitě není „hrou o mladých lidech, o tom, jak vnímají svět, ve kterém televizní seriály a časopisy o životním stylu určují, jak správně žít“ – tak stupidně totiž Česká televize Kolečkovu chvílemi i mrazivou fantasmagorii charakterizovala ústy svého moderátora. Navzdory nezávazné embaláži tu jde hlavně o prázdnotu citů a o depresivní absenci smyslu existence...

1. Pavla Beretová (Tequila) a Vojtěch Dyk (Pudl)

2. Tomáš Dianiska jako kytarista Špejle (pražská verze postavy Sádlo)

3. Pavla Beretová, Lukáš Příkazký a Jana Pidrmanová

Boy band podle Wikipedie

Boy band (v překladu „**chlapecká skupina**“) je označení pro kapely, které se skládají z mladých hudebníků. Při vystupování naživo často tančí, důležitou roli hraje jejich choreografie a image (oblečení, vystupování). Cílovou skupinou těchto mladých (a často pohledných) umělců bývá dospívající publikum, a to většinou dívky ve věku cca 12–17 let.

Mezi celosvětově nejprodávanější boy bandy patří Backstreet Boys (přes 100 mil. prodaných desek), New Kids on the Block (přes 70 mil.), N Sync (přes 56 mil.), Westlife (přes 47 mil.) a Take That (přes 25 mil.).

Z českých skupin lze do této škatulky zařadit např. Lunetic, T-Boyz, V.I.P., Ha Ha nebo A-Tak. Značný rozruch způsobily v ČR kapely O-Zone a Tokio Hotel.

Lunetic: *Dotyky* (1999)

Sedmý div světa ve tvých očích našel jsem já
Jak z nebe jsi slétla ke mně dolů, už nejsem sám
Chtěl bych každou chvíli o tobě jenom snít
Dotýkat se přitom tebe a za svým štěstím jít

Když tě cítím hned vedle sebe
Snesl bych ti i modré z nebe
Buď stále u mě, chtěl bych s tebou být
Pořád být

Cítit dotyky tvý na těle mým
Ať spojí se v jedno naše těla

Cítit dotyky tvý na těle mým
Ať spojí se v jedno naše těla

A společně vnímat, co bude se dít
V tuhleto chvíli, která je skvělá

A společně vnímat, co bude se dít
V tuhleto chvíli, která je skvělá

Dotkni se dlouze, ale jen zlehka mojich rtů
Podej se touze, nic to není, vstup do našich snů
Chtěl bych proměnit tě, abys byla tou květinou
Ke který když přivoním, abych měl lásku tvou

Cítit dotyky tvý na těle mým
Ať spojí se v jedno naše těla
A společně vnímat, co bude se dít
V tuhleto chvíli, která je skvělá

Punk podle Wikipedie

Punk [pank] je hudební a životní styl. V angličtině slovo punk znamená „výtržník“. Punk jako hnutí vznikl postupně v druhé polovině sedmdesátých let hlavně v Anglii. Punk nemá žádný jednotný ideový směr, nejrozšířenější postoje jsou odpor vůči nacismu, komunismu, rasové diskriminaci, politice, válčení, globalizaci, konvencím či komerci. Mnoho punkerů má blízko k anarchismu. Také se lze často setkat s tvrzením, že základem punku je provokace. Hnutí je obecně velmi tolerantní k měkkým drogám, hlavně marihuaně a alkoholu.

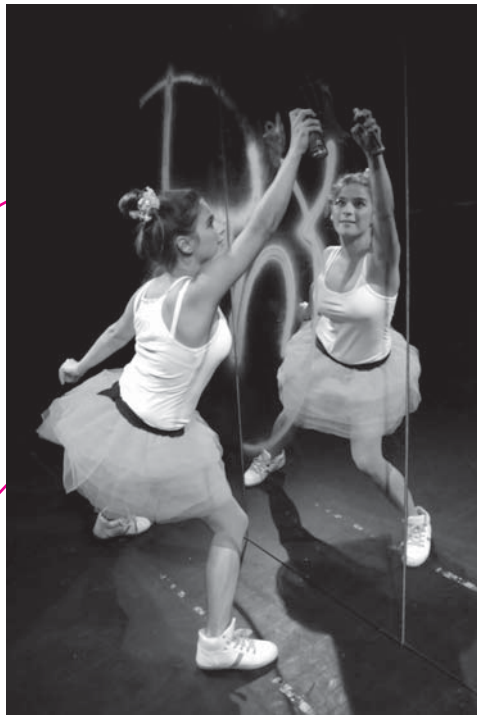
Hudebně se punk rock vrátil k počátkům rocku a rock,n'rollu, tzn. k využívání jednoduché melodie zpravidla o několika akordech a k ostrému, často satirickému textu. Za první punkovou skupinu jsou považováni Ramones, kteří vznikli v roce 1974 v New Yorku. Největší rozmach punk zaznamenal po roce 1976 v Británii, kde v té době začali hrát např. Sex Pistols, The Clash nebo Adicts. O styl blízký punk rocku se již asi o deset let dříve pokoušeli např. Stooges, Velvet Underground, či Patti Smithová.

U nás se punk rock začíná objevovat až o tři roky později. První skupinou hrající covery zahraničních punkových skupin s českými texty byli v roce 1979 Extempore, hned vzápětí následovaní Energii G a Zikkuratem, který, stejně jako Extempore, nebyl čistě punkovou kapelou, ale kombinoval ho s dalšími styly, dokonce i s jazz-rockem. Následovalo mnoho dalších skupin, např.: S.P.S., Plexis, Visací zámek, F.P.B., Šanov 1, H.N.F., Zeměžluč, EIE, N.V.Ú., nebo slovenská Zóna A. Tyto skupiny to ovšem neměly vůbec jednoduché, protože punk za komunistického režimu patřil k zakázaným stylům.

Větší rozmach punk rock zaznamenal až po roce 1989, vznikly např.: Totální nasazení, Punk Floid, Slobodná Európa, The Fialky nebo Malomocnosť prázdnoty.

Na punkových koncertech se často tancuje chaotický tanec zvaný pogo.

— inspicie **Michal Weber** / nápověda **Michaela Krejčí** / rekvizity **Tereza Dubová** / garderoba **Lenka Králová** /
vlásenky **Michaela Kadlecová** / světla **Jiří Müller** / zvuk **Pavel Johančík** / šéf výroby **Jan Říha** /
jevištní mistr **Filip Kapusta** / technika **Ondřej Vala, Roman Widenka, Petr Lacina**

— program vydala divadelní společnost Petra Bezruče, s. r. o., k první premiéře sezóny 2011–2012 /
textová část programu **Petr Kolečko** / fotografie **Petr Hruběš, Tomáš Ruta** /
grafický návrh plakátu a programu **Kateřina Wewiorová** / vytiskl proprint, s. r. o., český těšín

— divadlo Petra Bezruče provozuje divadelní společnost Petra Bezruče /
ředitel **Jiří Krejčí** / umělecký šéf **Martin Františák** / manažer **Tomáš Suchánek** / lektor dramaturgie **Stanislava Rožnovská** /
divadlo je provozováno za finanční podpory statutárního města Ostrava
— pro Českou republiku autorská práva zastupuje **Petr Kolečko**

